

Het is dinsdag 22 december, 2 over 9. De dokter heeft net gebeld. De uitslag bevestigt wat ik al aanvoelde komen. Het is foute boel. Terwijl storm Bella over het land woedt, raast corona door mijn lijft. Online diensten maken zit er even niet in. Ik besef nu pas hoeveel lucht je eigenlijk nodig hebt om 20 minuten te kunnen preken. De weg die voor me ligt is onzeker; mistig is de verte; de horizon overzie ik nauwelijks want niets is zo grillig als een coronabesmetting. Dat heb ik ondertussen wel geleerd.

Maar sterker dan een virus is de veerkracht van mensen. In crisistijd vinden we onszelf opnieuw uit, ontstaan er verbindingen en zien we mogelijkheden die we eerst niet zagen. Gelukkig zijn we begonnen met een regionale samenwerking. In de komende weken zullen we verwijzen naar de online diensten van onze zusterkerken. En ook voor de pastorale zorgen in onze gemeente komt er hulp uit Oostende en Knokke.

Ik ben Ds. Robbert Veen en Dhr. Andries Boekhout dankbaar voor hun hulp en hun steun. Het samenwerkingsverband dat nu ontstaat komt voort uit een warme betrokkenheid op elkaar, en de zorg voor onze gemeentes die nu alle drie kwetsbaar zijn. Hoe lang ik afwezig zal zijn, is onzeker. Maar de verwachting is wel dat ik zeker een maand met ziekteverlof zal zijn, want ik zal een tijd rustig aan moeten doen. God is met ons, ook als de weg hobbelig en onzeker is. Waar we ook heengaan, hij verlaat ons niet.

*Ikzelf sta je terzijde,
ik zal je overal beschermen,
waar je ook heen gaat.*

Genesis 28:15

Ds. Jannica de Prenter

Assebroek 28/12/2020